

[Ministeren for kulturelle anliggender]

det fremtidige samarbejde bliver så godt og hensigtsmæssigt tilrettelagt som muligt.

Når jeg angiver et tidspunkt som i forsommeren, mod slutningen af foråret, tror jeg, at hr. Bernhard Baunsgaard vil have forståelse for, at det ikke kan virke hensigtsmæssigt på et meget konstruktivt arbejdende udvalg at kræve en dato. Men forventningen synes jeg er tilkendegivet klart med dette svar.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om bygningsfredning.

(Lovforslag nr. L 60. Fremsat 21/1 82).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Lohmann (S):

Dette er som det forrige en genfremsættelse, og med henvisning til bemærkningerne fra den 20. oktober 1981 skal jeg på den socialdemokratiske gruppes vegne anbefale, at lovrevisionen udskydes til folketingsåret 1982-83.

Ole Bernt Henriksen (KF):

Vi kan også tilslutte os, at loven forlænges, men jeg kunne godt tænke mig – jeg nævnte det også sidste gang – uden at jeg dog udtrykker ønske om at få lovforslaget i udvalg, om ministeren i miljøudvalget ville redegøre lidt for de tanker, han selv gør sig om revisionen.

Sønderby (V):

På venstres vegne skal jeg også give tilslutning til, at vi udskyder revisionen af denne lov. I bemærkningerne til lovforslaget siges, at der har været for kort tid til at registrere behovet for ændringer, og det kan vi tilslutte os.

Vi forventer også, at arbejdsgruppen, der består af repræsentanter for fredningsmyndighederne og museerne, snart bliver færdig, og vi har forstået, at den bliver færdig i forsommeren. Ud fra det vil vi give tilslutning til lovforslaget.

Hove Sørensen (SF):

Fra SFs side kan vi give tilsagn om støtte til forslaget om at udskyde en revision af bygningsfredningsloven. Vi mener, det er rimeligt, at loven får lov til at virke lidt længere, inden vi vurderer det reelle behov for justeringer.

Vi mener også, at det udvalg, der beskæftiger sig med samarbejdet mellem museerne og fredningsmyndighederne, skal blive færdig med sit arbejde og have lejlighed til før en justering af loven at komme med sine forslag og overvejelser i forbindelse med en revision.

Jeg vil i øvrigt tilføje, at vi finder bygningsfredning vigtig, men fredede bygninger skal jo også vedligeholdes. Derfor foreslår vi 40 mill. kr. afsat på finansloven til beskæftigelsesarbejder i denne forbindelse.

Tove Niemann (FP):

Der er ingen grund til at afvente udvalgsarbejdet, da resultatet af dette helt sikkert vil blive et fordyrende led i forbindelse med bygningsfredninger. Derfor går fremskridtspartiet imod en udsættelse af lovforslaget om ændring af lov om bygningsfredning.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Ganske kort: CD kan tilslutte sig lovforslaget og deler i øvrigt hr. Ole Bernt Henriksens ønske.

Dræbye (RV):

Det radikale venstre kan tilslutte sig lovforslaget, og det skulle egentlig være fulgt af den bemærkning, som bør følge ved sådanne lejligheder, at når folketinget bestemmer, at arbejdet skal gøres færdigt til et bestemt tidspunkt, og der i øvrigt er rimelig tid til det, så

[Drøbye]

skal det også gøres færdigt. Men i betragtning af folketingets arbejdssituation i øvrigt i dette forår kan vi vist være meget godt tilfredse med, at vi venter med revisionen.

Steffensen (KrF):

Kristeligt folkeparti kan tilslutte sig lovforlaget, sådan som vi gav udtryk for det, sidst vi havde det til behandling, i efteråret.

Miljøministeren (Erik Holst):

Jeg vil gerne takke alle minus fremskridtspartiet for en venlig, forstående og klog indstilling til det, jeg beder om her, nemlig en udsættelse af revisionen, indtil vi har hørt, at det såkaldte Møllmannudvalg er kommet med en færdig rapport.

Til hr. Ole Bernt Henriksen skal jeg sige, at jeg ville være ked af at redegøre for, hvad der står i den rapport, før den er færdig. Jeg vil i og for sig også være ked af at redegøre for, hvilke tanker jeg har gjort mig om en eventuel revision, da loven har virket så kort tid. Men jeg vil gerne, når Møllmannudvalgets rapport fremkommer, diskutere spørgsmål i forbindelse med denne rapport i folketingets miljø- og planlægningsudvalg, hvor man selvfølgelig får rapporten til vurdering, og jeg håber, det må være tilfredsstillende for hr. Ole Bernt Henriksen denne gang.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Ønskes der udvalgsbehandling? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, går lovforslaget direkte til anden behandling.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af:

Forslag til lov om vandløb.

(Lovforslag nr. L 58. Fremsat 21/1 82).

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 4 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

4) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om vandforsyning m. v.

(Lovforslag nr. L 59. Fremsat 21/1 82).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Taanquist (S):

Ministeren nævner tre gange i sin fremsættelsestale spørgsmålet om de forskellige interesser, der knytter sig til vandløbene, og ingen kan være i tvivl om, at det ofte er stærkt modstridende interesser. Disse forskellige interesser dækker ikke alene forskelle mellem på den ene side erhvervsinteresser og på den anden side miljøinteresser. Også to forskellige erhverv kan have modsat rettede ønsker. Jeg tænker f. eks. på landbruget og dambruget, som ofte ikke kan forene deres ønsker til vandløbene.

Også på miljøområdet er der delte meninger. Det er ikke sikkert, at de, der vil bruge vandløbene og deres omgivelser til en rekreativ oplevelse, deler interesse med dem, der vil bruge vandløbene til jagt eller sejlads.

Jeg vil gerne understrege, at alle disse forskellige interesser hver for sig er legale interesser, og vi har sympati for i så høj grad som muligt at tilgodese dem, men det er et spørgsmål om afvejning. Vi føler alle, at vandløbene giver os en speciel rekreativ oplevelse, og de er også vigtige til det formål.

Men ud over dette ønske må vi ikke glemme, at vandløbene er nødvendige i andre sammenhænge; f.eks., som det også fastslås i formålsparagraffen til loven, skal det sikres, at de også kan benyttes til afledning af overfladevand, spildevand og drænvand, og det er det, der skal reguleres ved det foreliggende lovforslag.

Vi er enige med ministeren i, at afgørelserne om vandløbenes fysiske tilstand bør overføres fra landvæsenstretterne til de kommunale myndigheder, altså til kommuner og amtskommuner. Dermed har man også samordnet administrationen af denne del af vandløbe-